

**ת"פ 5147/06 - יונס אלאטרש ואח' נגד מדינת ישראל - ו.מח.لتכנון
ובניה מוחז דרום**

בית משפט השלום בבא ר שבע

ת"פ 5147/06 מ.י. ו.מח.لتכנון ובניה מוחז דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9776/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9772/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9771/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9770/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9769/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9768/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9766/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
תל"פ 9764/06 מ.י. ועדה ו מוחז-דרום נ' אלאטרש
 ועוד ...
תיק חיצוני: 468/06

בפני כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמוראי
המבקשים
יונס אלאטרש ואח'
ע"י ב"כ עו"ד קיס נאסר

נגד
המשיבה
מדינת ישראל - ו.מח.لتכנון ובניה מוחז דרום
ע"י ב"כ עו"ד אסף שטרן

החלטה

ב"ש 9783/06, ב"ש 9782/06, ב"ש 9784/06, ב"ש 9766/06, ב"ש 9776/06, ב"ש 9780/06, ב"ש 9764/06
ב"ש 9768/06, ב"ש 9772/06, ב"ש 9777/06, ב"ש 9778/06, ב"ש 9770/06, ב"ש 9791/06, ב"ש 9789/06, ב"ש 9770/06
ב"ש 9769/06, ב"ש 9771/06, ב"ש 9781/06, ב"ש 9779/06, ב"ש 9771/06, ת.פ. 5147/06.

1. בפני בית המשפט בקשה להארכת מועד לביצוע צווי הריסה שיפוטיים.
2. צווי הריסה השיפוטיים ניתנו בשנת 2006 בהתאם לסעיף 212 לחוק התכנון והבנייה.
3. ביום 09/03/19, ולאחר קיום משא ומתן בין הצדדים, אוחדו הדיונים בתיקים שבគותרת, וניתן תוקף של החלטה להסכמה הצדדים לפיה: "הבקשות לבטל צווי הריסה, ימחקו. צווי הריסה שניתנו נגד המבנים בבקשתו יעוכבו ולא יבוצעו לתקופה של 12 חודשים. המש��בים יפנו למנהל הבדיקות תוך 30 ימים לצורר

חתימה על הסכם הקרןע, ביחס לקרקע עליהם נמצאים המבנים ולמציאות פתרון קבוע להתיישבותם".
בהמשך, ביום 9/06/09, ניתן תוקף של החלטה להסכמה הצדדים בת.פ 5147/06 לפיה כתוב האישום
יבוטל ויתנתן צו הריסה לפי ס' 212 לחוק התכנון והבנייה, צו שאוחד עם התקדים שכותרת.

4. המועד שutosם בין הצדדים לביצוע צו ההחלטה השיפוטית נקבע עד ליום 19/03/2010.
5. הכווים לא בוצעו במועד המקורי שtosם, ומАЗ הוגש שתיים עשרה בקשה להארכת המועד, כפי שיפורט להלן:
  - א. ביום 3/03/2010 הוגש בקשה ראשונה להארכת מועד לביצוע הכווים. בהסכמה המשיבה נדחה מועד הביצוע עד ליום 1/10/2010 (החלטה מיום 22/03/2010).
  - ב. ביום 1/09/2010 הוגש בקשה שנייה להארכת מועד לביצוע הכווים. לנוכח עמדת המשיבה נדחה מועד הביצוע עד ליום 16/01/2011 (ההחלטה מיום 14/11/2010)
  - ג. ביום 27/12/2010 הוגש בקשה שלישייה להארכת מועד לביצוע הכווים. ביצוע הצו עוכב במעמד צד אחד עד ליום 27/02/2011. המשיבה הסכימה לעיכוב ביצוע הכווים עד לאחר 10 ימים ממועד הדיון שיקבע. לאחר קיומם ושמיית הצדדים החליט בית המשפט על הארכת מועד לביצוע הצו עד ליום 31/12/2011 (ההחלטה מיום 19/05/2011).
  - ד. ביום 22/11/2011 הוגש בקשה רביעית להארכת מועד לביצוע הכווים. לנוכח עמדת המשיבה הוואר ממועד לביצוע הכווים עד ליום 1/06/2012 (ההחלטה מיום 11/12/2011).
  - ה. ביום 8/05/2012 הוגש בקשה חמישית להארכת מועד לביצוע הכווים. לנוכח עמדת המשיבה הוואר ממועד לביצוע הכווים עד ליום 1/06/2013 (ההחלטה מיום 5/06/2012). לאחר בקשה לעיון חוזר בשל טענה לטעות שנרשמה בהסכמה, שונה המועד למועד מוקדם יותר, היינו לביצוע הכווים עד ליום 1/01/2013 (ההחלטה מיום 27/06/2012).
  - ו. ביום 6/06/2013 הוגש בקשה ששית להארכת מועד לביצוע הכווים, בהסכמה. לאור הסכמת הצדדים הוואר ממועד לביצוע הכווים עד ליום 13/06/2013 (ההחלטה מיום 6/06/2013).
  - ז. ביום 10/06/2013 הוגש בקשה שביעית להארכת מועד לביצוע הכווים, בהסכמה. לאור הסכמת הצדדים הוואר ממועד לביצוע הכווים עד ליום 13/06/2013 (ההחלטה מיום 12/06/2013).
  - ח. ביום 13/11/2013 הוגש בקשה שמינית להארכת מועד לביצוע הכווים. לאחר קבלת תגובת המשיבה החליט בית המשפט על הארכת מועד לביצוע הכווים עד ליום 30/06/2014. (ההחלטה מיום 9/12/2013).
  - ט. ביום 8/06/2014 הוגש בקשה תשיעית להארכת מועד לביצוע הכווים. לאחר קבלת תגובת המשיבה החליט בית המשפט על הארכת מועד לביצוע הכווים עד ליום 28/02/2015 (ההחלטה מיום 24/06/2014).
  - י. ביום 3/02/2015 הוגש בקשה עשירית להארכת מועד לביצוע הכווים. לאחר קבלת תגובת המשיבה החליט בית המשפט על הארכת מועד לביצוע הכווים עד ליום 15/06/2015 (ההחלטה מיום 10/03/2015).
  - יא. ביום 15/06/2015 הוגש בקשה אחת עשרה להארכת מועד לביצוע הכווים, בהסכמה. לאור הסכמת

הצדדים הוארך המועד לביצוע הצוים עד ליום 15/08/1 (החלטה מיום 15/06/18).

יב. ביום 12/07/15 הוגשה בקשה שתים עשרה להארכת מועד לביצוע הצוים. לאחר שלא נתקבלה תגובת המשיבה, החליט בית המשפט על הארכת המועד לביצוע הצוים עד ליום 16/08/1 (ההחלטה מיום 13/08/15). לאחר בקשת המשיבה לbijtol ההחלטה ולהארכת מועד להגשת תגובה, החליט בית המשפט על עיכוב ביצוע הצוים עד להחלטה אחרת (ההחלטה מיום 15/08/18).

6. מאז חודש אוגוסט 2015, הוגשו מספר רב של בקשות לדחיתת מועד דין, והתיק הועבר לטיפול מותב זה בחודש אוגוסט 2016.

7. ביום 29/01/17 ולאחר שמייעת הצדדים, בית המשפט דחה את מתן ההחלטה בבקשת עד להכרעת בית המשפט העליון בעטירה שהוגשה לבג"ץ על ידי המבקשים (בג"ץ 15/8968). בנוסף בית המשפט הורה למבקשים להגיש סיכומים עד לחודש ספטמבר 2017 ולמשיבה עד לחודש אוקטובר 2017.

8. סיכומי הצדדים לא הוגשו במועד, ובית המשפט נתן החלטה ביום 5/11/17 לפיה על הצדדים להגיש עדכון לעניין ההליך בbg"ץ.

9. ביום 15/11/2017, ולאחר קבלת הודעה מהמ回事ה, ניתנה החלטת בית המשפט על bijtol עיכוב הביצוע של הצוים, וזאת בהתחשב בנסיבות העטירה לבג"ץ, עוד ביום 17/07/6, ובהתחשב בחומר המשען מצד המבקשים.

10. ביום 20/11/2017 הוגשה בקשה לעיון חוזר ולביטול ההחלטה בדבר עיכוב הביצוע מחוסר מעש. לאחר קבלת תגובת המשיבה וכן התיחסות מצד המבקשים באשר להתנהЛОותם, הורה בית המשפט לצדים על הגשת סיכומים בכפוף למועדים שפורטו (ההחלטה מיום 17/12/14).

11. ביום 7/01/18 הוגשו סיכומי המבקשים.

12. ביום 28/01/18 הוגשו סיכומי המשיבה.

13. ביום 27/02/18 הוגשו סיכומי תשובה.

14. המבקשים עותרים לעכב את ביצוע הצוים עד אשר יימצא להם פתרון הוגן לדין, ולמצער, עד אשר תסיר המועצה המקומית חורה את התנגדותה למגרוי המבקשים בשכונה 16. במסגרת הסיכומים העלו המבקשים טענות בדבר חוסר סבירות ומידתיות ונטען כי אין דחיפות ציבורית המחייבת את ביצוע הצוים בטרם מיציא פתרון הוגן. במסגרת הסיכומים הועלתה בקשה נוספת לזמן ראש, אשר נדחתה.

15. המשיבה עתרה לדחות את הבקשות ולקבע עיון הצוים ניתנים לביצוע מיידי. לטענת המשיבה- המבקשים מניסים להתנער מהסכמה מפורשת שלהם למעבר לשכונה 16 בחורה. נטען כי הפתרון החלופי המוצע על ידי המבקשים לבחון את האפשרות של הכנסת מתחם המבקשים לתוך תחום השיפוט של חורה, לאחר

קביעת גבולות חדשים והרחבה, אינו יכול להצדיק הארכה נוספת. בנסיבות התקנוןיות נטען כי חלופה זו של הרחבת תחום השיפוט או קביעת גבולות חדשים לחורה אינה מהוות אופק הסדרה קרוב או סביר. בס' 7 לtagובה נטען כי: "כל עוד פעלו המבקשים למלא אחר ההסכמה שהושגה, הסכימה המשיבה למtan אורכות מעט לעת, על מנת לוודא התקדמות ההליך בהתאם, אולם משמתברר כי הדברים נעשו רק על מנת למשור את הזמן, אין מקום למtan אורכות נוספות כלשהן".

דינן

16. לאחר עיון בטענות הצדדים וכן בתיק בית המשפט, ובהתחשב באופן השטשלות העניינים, בית המשפט מחייב לדוחות את הבקשה להערכת מועד נוספת.

17. **בפני בית המשפט מקרה חריג בו טרם בוצעו צווי הריסה שיפוטיים חלוטים, שנייתנו לפניו 12 שנה.**

18. **בית המשפט מעיר כי יש צורך לקבוע פרק זמן בדין שבמסגרתו יבוצעו צוויי ההריסה שיפוטיים ולא להוותיר החלטות שיפוטיות ופסקין דין ללא אכיפה תוך פרק זמן סביר,** כאשר רשות המדינה לא מבצעת את ההחלטה ואין עליה בקרה ובית המשפט מוצא עצמו **משנת 2006** חוזר וועסוק בהחלטה או פסק דין חלוט.

19. תכליתו של צו הריסה לפי ס' 212 לחוק התקנון והבנייה היא שמירת הסדר הציבורי ומונעת מטרד מן הציבור בשל עצם קיומו של מבנה בלתי חוקי (ע"פ 09/8338 בן כדר נ' מדינת ישראל). נקבע, כי אין מדובר בהליך עוני עונשי נגד עבריין בניה אלא בהליך שטורת הסרת מכשול אשר מכון הוא לבניה עצמו להבדיל מעבריין הבניה. (ראה ע"פ 3490/97 אליהו יצחק נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה, כפר סבא. רע"פ 1288/04 בימר נ' יושב ראש הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים. רע"פ 4021/14 פארק המים קריות בע"מ ואח' נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה חיפה ואת. רע"פ 8992/15 אלסיד נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ابو בסמה. רע"פ 16/167 abbo אלקיים נ' מדינת ישראל).

20. ביחס לדחית ביצוע החלטה ההחלטה עקבית. ככלל, יש לבצע את צו הריסה במועד ולא לאפשר שההית ביצועו בדרך של גיררת הליכים משפטיים אשר חוטאים לתקציב הרואה ומקשים עד מאוד את ביצועו. לעניין זה בית המשפט מפנה לרע"פ 8220/15 כפאייה נ' מדינת ישראל: "בית משפט זה עד לא אחת על כך שעבירות התקנון והבנייה הן עבירות המבאות זלזול בחוק וברשויות, וכי בתיהם המשפט ימעלו בחובותם אם יתנו לבניה בלתי חוקית להיגרר כך שלא יושם קץ להפקרות... לפיכך, הכלל הנהוג בפסקה הוא כי ככלל, צו הריסה יבוצע במועדו, ואילו הנסיבות לבקשת לדחיתת המועד לביצוע הצו תיעשה רק במקרים "חריגים ווציאי דופן", בהם היתר הבניה מצוי בהישג יד ורק עיכוב פורמלי מעכב את קבלתו".

מן הכלל אל הפרט:

21. בעניינו, צו הרים השיפוטיים הוצאו בשנת 2006.

22. המדובר ב- 20 צוים שיפוטיים שהוגשו במקור ביחס ל-22 מבנים וכיום הבניה במקבץ התרחבה והוספו מבנים נוספים.

23. מאז הוצאה הצוים (בשנת 2006) ניתנו בהסכמה אורכות רבות לביצוע, לעיתים ממש שנה ולעתים ממש מספר חודשים, ובאופן שהمبرקשים מגישים בקשה ממש בסמוך למועד האחרון לביצוע הצוים, ולעתים אף בחולף זמן רב מהמועד האחרון שנקבע לביצוע, ותמיד ללא צירוף תגבורת המשיבה, כמתוחיב בדיון.

24. במסגרת משא ומתן, קודם פתרון מוגרים לمبرקשים בשכונה 16 בחורה. לצורך כך בוצעו בין השנים 2011-2015 כל הפעולות שיאפשרו את הקצאת המגרשים וחתיימה על הסכמי פינוי, אלא שבשנת 2015, בשלב בו נדרשו המברקשים להגיע ולהתכנס על הסכמי הפינוי, הם סירבו לעשות כן, והמשיכו בהגשת בקשה לדחיתת ביצוע הצוים. לטענת המברקשים הם נמנעו מלחתום על הסכמי הפינוי לנוכח סירוב מועצת חורה לקלותם בשטחה.

25. הליך בג"ץ (8968/15) שהוגש על ידי המברקשים בשנת 2015, נמחק בשנת 2017, בהמלצת בית המשפט, תוך שנרשם בהחלטה כי המברקשים שומרים על מלאה הטענות ועל הזכות למצות אותן בערכאות המתאימות.

26. בית המשפט סבור כי בנסיבות שנוצרו אין עילה מוצדקת להארכה נוספת. הטענה שהעלתה בסיכומים, בדבר מתן אפשרות {cut-off 12 שנה מיום מתן הצוים}, לבחינת חלופה חדשה להסדרה, אינה מהווה עילה מוצדקת להארכה נוספת.

27. אין מחלוקת כי המבנים נבנו ללא היתר וכי הצוים הוצאו כדין.

28. למבנים נשוא הצוים, ולאלו שנוספו במהלך השנים, אין אופק תכנוני הנראה לעין. הפעולות עליהם נסמכים המברקשים, בבקשת הנוכחות, הין בשלב הראשוני ואינם במשור התכנוני, כך שמצוותם של המברקשים רחוק מאוד מצבם של היתר בהישג יד, לכל בעל מבנה ספציפי. בשלב זהה, כל שיש בפני בית המשפט הינו עמדת המועצה, אך אין תcheinור מטעם איש מקצוע המטפל בהליך הרישוי, הוайл ואינם קיימים שכן טרם החלו בהליך רישוי ביחס למבנים. כמו כן, לא ברור האם החלטה של הרחבה שתקדום, ככל שתקדום, תחול על המבנים של המברקשים והאם בכלל ניתן להוציא היתרים למבנים הספציפיים, ולאלו שנוספו.

29. בית המשפט אינו יכול לפעול כראוי במצב של הנצחת בניה בלתי חוקית ודחיתת ביצועם של צוים שיפוטיים. בית המשפט אינו מתעלם מהקשיים שמעלים המברקשים ביחס להליך ההסדרה הספציפי, ואולם עיקוב מהמושך של 12 שנה במיצוי הליכי הסדרה אינו יכול להוות הצדק להנצחת הבניה עד למציאת פתרון כולל. ככל שחולף הזמן, הסיטואציה התכנונית והדמוגרפיה משתנה באופן שמקשה על מציאת פתרון מההיבט התכנוני והאייש.

30. צוים שיפוטיים יש לקיים וככל אין לדחות ביצועם לצורך הסדרה בוודאי שלא לתקופה של 12 שנה. בתו המשפט מגדירים פעמי אחד החלטת החשיבות שבאכיפה נחוצה ונחרצת של דיני התכנון והבנייה ופיקוח הדוק ביחס לבניה ללא יותר לנוכח היקף התופעה והשלכותיה. הימנעות מביצוע הצוים על פני תקופה כה ממושכת פוגע בשלטון החוק ובאינטרס הציבור. (ראה רע"פ 11/567 מזרחי נ' מדינת ישראל).

31. מתן אורך לצורך סיום הליכי משא ומתן, מוגבלת וכפופה לאיזונים שבין אינטראס הפרט. בענייננו, ניתן מספר רב של אורכות, קודמו הליכי פינוי בהסכם וכן הליכים תכנוניים, לצורך מימוש ההסכםות, ואולם בעת המבקרים זנוח את האופציה שנבחנה ומבקשים להתחל בקידום חלופה אחרת. במצב הדברים כפי שהוא כוון אין צפי לפינוי המבקרים או להכשרת המבנים ומשך יש להעדיף את האינטראס הציבורי שבאכיפה ושמירה על האינטרסים המוגנים של דיני התכנון והבנייה.

32. למבקשים ניתנה שהות ממושכת להסדרת המחלוקת ביןם לבין המשיבה וכן ניתן שהות ממושכת לבחינת חלופות נאותות וקיים הליכי משא ומתן, אך עליהם להפנים כי הליכים משפטיים אינם יכולים לשמש "מטרית הגנה" מפני אכיפת צוים בגין בלתי חוקית.

33. בנסיבות שנוצרו, קיים אינטראס ציבורי, ביצוע הצוים אשר ניתן לפני 12 שנה, בגין מבנים שנבנו ללא היתר. המזכיר במספר רב של צוים בגין מספר מבנים, מתחם בשטח גדול, בו נבנו מבנים ללא היתר, וכן התווסףו מבנים נוספים, ולא הוכח אופק תכנוני הנראה לעין להכשרת המבנים. בנסיבות אלו גובר האינטראס הציבורי על האינטרס האישי של כל אחד מהמבקשים, הויל והמשר הנצחת הבניה הבלתי חוקית פוגע בשלטון החוק ובධני התכנון והבנייה.

34. במסגרת האיזון בין האינטרסים השונים, ובהתחשב במצב התכנוני הנוכחי, בית המשפט מתחשב גם בכך שאורכה נוספת תשמש כפתח להגשת בקשות נוספות. לעניין זה בית המשפט מפנה לבג"ץ 9949/08 MRIIM חסן עבד אלקרים חמאד ואח' נ' שר הביטחון ואת', בפסקה 23: "**בנסיבות המתוירות לעיל, אני רוחקה מהשתכנע כי הארcta המועד המבוקשת תביא לסיום העניין בהסכם. נראה שההיערות לבקשת** **תשמש רק כפתח להגשת בקשות ארוכה נוספת, בנוסח "לא הספקנו".** תוצאה זו מחייבת את פסק הדין ולא ניתן להשלים עמה. אף שאינו מקלים ראש בשיקול ההסכם והפניו בדרכי שלום (ראוי והשווי: עניין מגנון השני, פסקה 12, עע"מ 13/2847 איסמעילוף נ' ראש ממשלה ישראל, [פורסם בבנו] פסקה 9 (23.3.2016), עע"מ 15/3142 אורנשטיין נ' ראש ממשלה ישראל [פורסם בבנו] (29.2.2016), שיקול זה אינו חזות הכל" (החלטה מיום 14/11/2016).

35. לסיכום- בית המשפט דוחה את הבקשה ליתן הארcta מועד נוספת.

36. בנסיבות בהן גם למדינה חלק באחריות הכללת במצב, בית המשפט לא עושה צו להוצאות.

37. המזיכרות מתבקשת לשלוח עותק לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ח, 14 ממרץ 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה